

- 1) udzielania i przekazywania danych liczbowych i informacji statystycznych, o których mowa w § 8,
- 2) koordynacji pracy wydziałów i zarządów prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w przedmiocie udzielania i przekazywania danych liczbowych i informacji statystycznych.

§ 10. Przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) zobowiązują kierowników wydziałów statystyki do prowadzenia ewidencji udzielonych i przekazywanych informacji statystycznych i danych liczbowych.

§ 11. Udostępnianie informacji statystycznych i danych liczbowych następuje na zasadach ustalonych w części I niniejszego zarządzenia.

III.

§ 12. Traci moc okólnik nr 190 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 1952 r. w sprawie udostępniania pracownikom nauki i studentom materiałów służbowych instytucji państwowych (Monitor Polski Nr A-69, poz. 1051).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1183

ZARZĄDZENIE Nr 374 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania w okresie czasowego unieruchomienia całości lub części zakładów pracy z powodu braku węgla.

§ 1. 1. Postanawia się, że w razie czasowego unieruchomienia produkcji całości lub części zakładów pracy z powodu braku węgla robotników należy zatrudnić przy pracach remontowych, konserwacji urządzeń produkcyjnych zakładu oraz przy pracach porządkowych w zakładzie.

2. Zakład pracy może w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej delegować pracownika na okres wstrzymania pracy w zakładzie do pracy na terenie miejscowości jego stałego zatrudnienia z utrzymaniem zasad wynagradzania określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2. Robotnikom, którzy przez okres unieruchomienia produkcji zatrudnieni są przy innych pracach nie wynikających z ich normalnych obowiązków, należy wypłacać wynagrodzenie według ilości i jakości wykonanej pracy, z tym że nie może być ono niższe od przeciętnego wynagrodzenia z okresu ostatnich 3 miesięcy, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

§ 3. W stosunku do pracowników umysłowych, którzy są premiovani w zależności od wyników całego zakładu lub wydziału, w razie zatrzymania produkcji w całym zakładzie lub jego części należy dla obliczania premii korygować plan produkcji o ilość i wartość wynikającą ze zmniejszenia produkcji za okres unieruchomienia zakładu lub jego części.

§ 4. Upoważnia się dyrektorów zakładów do udzielania w okresie unieruchomienia zakładu lub jego części bezpłatnych urlopów tym pracownikom, którzy wystąpią o przyznanie im takich urlopów, z zachowaniem uprawnień do wypłaty zasiłku rodzinnego.

§ 5. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia wykonawcze dla podległych im zakładów pracy.

§ 6. Wykonanie zarządzenia porucza się zainteresowanemu ministrowi.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1184

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalania (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do

ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 11, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 skreśla się pkt 3;
- 2) § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych:

- 1) produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym, jeśli na artykuły te nie zostały ustalone jednolicie w skali krajowej ceny zbytu zgodnie z przepisami § 4 ust. 3 i 4 uchwały Rady Ministrów,

- 2) artykułów nietypowych produkowanych przez spółdzielnie,
- 3) artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej i indywidualnych rzemieślników”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *L. Kasman*

1185

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 22 listopada 1956 r.

w sprawie zasad finansowania wydatków związanych z kapitalnymi remontami pojazdów samochodowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz § 2 ust. 1 pkt 2 lit. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111, Nr 41, poz. 315, z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79, Nr 19, poz. 115, z 1954 r. Nr 36, poz. 152, Nr 51, poz. 258 i z 1956 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady finansowania wydatków związanych z kapitalnymi remontami (naprawami głównymi) pojazdów samochodowych wraz z wymianą lub naprawą główną zespołów podstawowych, stanowiących część składową pojazdów samochodowych.

2. Zarządzenie dotyczy pojazdów samochodowych i zespołów podstawowych będących w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych lub pod zarządem państwowym, central spółdzielczo-państwowych oraz jednostek spółdzielczych, z wyjątkiem jednostek podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Wydatki związane z remontami awaryjnymi pojazdów samochodowych powinny być pokrywane ze specjalnych funduszy przeznaczonych na ten cel (rezerwa awaryjna).

§ 2. Pojazdami samochodowymi w rozumieniu zarządzenia są samochody osobowe, autobusy, samochody ciężarowe i specjalne oraz ciągniki drogowe z wyłączeniem ciągników używanych w rolnictwie.

§ 3. Zespołami podstawowymi w rozumieniu zarządzenia są następujące części składowe pojazdów samochodowych:

- 1) silnik ze sprzęgłem,
- 2) skrzynka biegów,
- 3) mosty napędowe,
- 4) nadwozie samochodu osobowego, autobusu i furgonu ciężarowego oraz kabina kierowcy samochodu ciężarowego lub ciągnika drogowego, jak również
- 5) zespoły wchodzące w skład pojazdów o specjalnej konstrukcji, jak:
 - a) skrzynka odbioru mocy (skrzynka rozdzielcza),
 - b) dodatkowa przekładnia (reduktor),
 - c) mechanizm napędu urządzenia samowyładowczego lub samozładowczego,
 - d) zespoły podstawowe pojazdów specjalnej konstrukcji (np. elektrycznych lub parowych).

II. Przepisy szczegółowe.

§ 4. 1. Pojazdy samochodowe oraz ich zespoły podstawowe przekazywane do kapitalnego remontu (naprawy głównej) powinny odpowiadać warunkom technicznym ustalonym przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

2. W razie gdy w pojeździe samochodowym przekazywanym do kapitalnego remontu (naprawy głównej) brak jest części i zespołów niezbędnych dla doprowadzenia pojazdu samochodowego do stanu przewidzianego w warunkach technicznych, o których mowa w ust. 1, jak również w przypadku, gdy w zespole przekazywanym do kapitalnego remontu (naprawy głównej) brak jest części, które powinien on posiadać zgodnie z tymi warunkami, użytkownik pojazdu samochodowego lub zespołu obowiązany jest dostarczyć brakujące zespoły lub części. Użytkownik obowiązany jest również dostarczyć te części, których stopień zużycia wyłącza możliwość naprawy pojazdu samochodowego lub zespołu, o ile dostarczenie tych części nie jest objęte ceną naprawy, ustaloną w cennikach napraw pojazdów samochodowych i zespołów.

3. W razie niedostarczenia części i zespołów, o których mowa w ust. 2, użytkownik obowiązany jest pokryć dodatkową fakturę za brakujące części i zespoły.

§ 5. 1. Pojazdy samochodowe, przekazywane do kapitalnego remontu (naprawy głównej), pozostają w czasie trwania remontu w inwentarzu jednostek będących ich użytkownikami jako środki trwałe gospodarczo nieczynne.

2. Zespoły podstawowe, znajdujące się w magazynach zakładów naprawy samochodów lub użytkowników samochodów, a przeznaczone do kapitalnego remontu (naprawy głównej) pojazdu samochodowego w drodze wymiany zespołów podstawowych, zaliczać należy do środków obrotowych.

3. Zapasowe zespoły podstawowe są ewidencjonowane przez zakłady naprawy samochodów w grupie „materiały podstawowe”, przez użytkowników zaś — w grupie „części zamienne”.

§ 6. Koszty kapitalnych remontów (napraw głównych) pojazdów samochodowych, dokonywanych jako naprawy całych pojazdów, jak również w drodze wymiany zużytych zespołów podstawowych, pokrywane są przez jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego ze środków zakumulowanych na rachunku środków na kapitalne remonty, a przez jednostki budżetowe — z kredytów przewidzianych na ten cel w ich preliminarzu wydatków. Koszty naprawy zespołów podstawowych znajdujących się w magazynach i ewidencjonowanych w grupie „części zamienne” są pokrywane ze środków obrotowych.

§ 7. 1. Wydatki poniesione przez użytkownika w związku z zakupem i dostarczeniem do zakładów naprawy samochodów części i zespołów, o których mowa w § 4 ust. 2, jak również wydatki poniesione przez niego na pokrycie faktur, o których mowa w § 4 ust. 3, pokrywane są przez jednostki gospodarcze działające według zasad rozrachunku gospodarczego ze środków obrotowych, a przez jednostki budżetowe — z kredytów budżetowych przewidzianych na utrzymanie samochodów.